

Mirosław Szukała

Mąkolice, gm. Wola Krzysztoporska,
woj. piotrkowskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 17, 91

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MAKOLICE, gm. Wola Krzysztoporska
woj. piotrkowski
Stanowisko 2

Muzeum Okręgowe
w Piotrkowie Trybunalskim

Badania prowadzi mgr Mirosław Szukała. Finansował WKZ
w Piotrkowie Trybunalskim. Pierwszy sezon badań,
Owentarszysko ośrodek kultury łuzyckiej z okresu
halstaackiego

Badania ratownicze - sondazowe. Wszystkie groby pochodzą z obrywającej się skarpy rowu me-
lioracyjnego. W trakcie badań odkryto 5 grobów ciałopalnych.

Kości w grobach rozsypane prawie płasko, przykryte obstawą kamienną z kamienią polnych róż-
nych rozmiarów. Wśród spalonych kości lub w ich otoczeniu znajdowały się przystawki: naczyńa gli-
niana /zdobiony kubek, ozarka z uszkiem, naczyńie doniczkowe, miniatułka wazy/ i ozdoby meta-
lowe /3 naszyjniki z drutu brązowego, skręconego wokół własnej osi, szpila brązowa z uszkiem,
szpila brązowa z łabędzią główką, szpila żelazna z główką zwinłą w spiralę, 2 bransolety brązowe/.

Stanowisko wydalone na podstawie typologii wyrobów metalowych i ceramiki.

Badania będą kontynuowane.

WROCLA
woj. bydgoskie
Stanowisko 2

patrz okres lateński

WÓCISZEWICE, gm. Sulęczyńo
woj. gdańskie
Stanowisko 5

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadzili mgr mgr Małgorzata Tuszyńska i
Mirosław Pietrzak. Finansowało Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku. Pierwszy sezon badań, Owentarszysko piaskie
z okresu halstaackiego.

Owentarszysko położone jest ok. 800 m na zachód od wsi, po prawej stronie drogi polnej pro-
wadzącej z Wóciiszewic do Betleem, w lasku sosnowym, w pobliżu nasypu nieistniejącej obecnie ko-
lejki wąskotorowej, w sąsiedztwie owentarszyska kurhanowego /stanowisko 3/.

Przeprowadzono krótkotrwałe prace ratownicze na obszarze 3 arów, zabezpieczając owenta-
rzszyko przed dalszym niszczeniem. Został zebrany szeregowy materiał zabytkowy /ceramika, prze-
palone kości ludzkie/ z trzech zniszczonych grobów skrzynkowych. Wśród materiału ceramicznego
wyróżniono resztki ornamentowanej popielnicy zdobionej ornamentem jodełkowym z inkrustacją oraz
resztki pokryw obapkwatych i obejmujących.

Odkryto trzy groby, w tym dwa z wiadcami kamiennymi /nr nr 5, 6/ ze skrzynkami
grobowymi wewnątrz wiadca w części południowej i 1 grób obwarowany obsypany resztkami stoau.
Skrzynia grobowa zbudowana była z niewielkich łupanych kamieni, dna ich były wyłożone drobnymi
kamieniami. W każdej skrzyni znajdowała się jedna popielnica przykryta pokrywą. Popielnica i
pokrywy zachowały się w złym stanie.

W grobie nr 6, w obrębie wiadca kamiennego, na północ od skrzyni grobowej znajdowała się jama
wypełniona oszma, przepaloną ziemią w której wystąpiły węgle drzewne i skorupy.

Na uwagę zasługuje grób nr 2 - obwarowany, obsypany resztkami stoau, w którym komora gro-
bowa zbudowana była z polnych kamieni. Wnętrze komory zawierało niewielkich, przepalonych kości
ludzkie, węgle drzewne i kilka skorup.

Ponadto odkryto dwa nieregularne, rozciągnięte bruki kamienne w których nie było żadnych
pochówków.